

Varför universum existerar

CERN hävdar upptäckt av ‘*CP-brytning i baryoner*’. En kritisk granskning.

Kosmisk Filosofi

Förstå kosmos med filosofi

Gratis tillgång till filosofiböcker.

Tillgänglig på **42 språk** med hög språklig kvalitet genom AI-översättning.

Tillgång till boken

Läs online

Ladda ner PDF/ePub

se.cosmicphilosophy.org/cp-violation/

Professionell bokpublicering

För författare av filosofiska eller vetenskapliga verk: vi erbjuder professionell e-bokpublicering.

[Läs mer om publiceringstjänster →](#)

Utskriven 24 januari 2026

CosmicPhilosophy.org

Innehållsförteckning

1. Varför universum existerar	
1.1. CP-brytning 101: Den saknade antimaterin	
1.2. Ett dubbelt kategorifel	
1.3. Neutrinot som " <i>förtvivlat botemedel</i> "	
1.3.1. Betasönderfall: minskning av strukturkomplexitet	
1.3.2. Omvänt betasönderfall: ökning av strukturkomplexitet	
1.4. Kvant" <i>magi</i> " och komputationell irreducibilitet	
1.5. Illusionen av exotiska partiklar	
2. Slutsats	

KAPITEL 1.

Varför universum existerar

CERN hävdar upptäckt av 'CP-brytning i baryoner'

I mars 2025 tillkännagav den globala vetenskapliga pressen – från Physics World till Science Daily – en lösning på ett av universums djupaste mysterier. "*Första observationen av CP-brytning i baryoner*", förkunnade rubrikerna. Berättelsen antydde att LHCb-experimentet vid CERN äntligen hade hittat en fundamental asymmetri i materiens byggstenar som potentiellt förklarar varför universum existerar.

Denna artikel avslöjar att CERN begick ett dubbelt kategorifel. Deras påstående sammanblandar en kontinuerlig, dynamisk process som är fundamental för kosmisk strukturformation med en illusorisk '*partikel*', och insinuerar orättvist att CP-brytning har observerats i en partikelkategori som inkluderar protoner och neutroner.

Genom att presentera upptäckten som en egenskap hos "*baryoner*" gör CERN ett falskt påstående: det som observerats är en statistisk skillnad i hur snabbt störda protoner och antiprotoner sönderfaller i en självläkningsprocess.

Den statistiska skillnaden är resultatet av ett tredje fel: genom att behandla materia och antimateria som två separata isolerade entiteter samtidigt som man försummar deras unika högre-ordningens strukturkontext, blir resultatet ett matematiskt artefakt som misstas för CP-brytning.

KAPITEL 1.1.

CP-brytning 101: Den saknade antimaterin

För att förstå omfattningen av felet måste man förstå hur CP-brytning relaterar till kosmos "*Varför*"-fråga.

Inom fysiken står **C** för *Laddningskonjugation* och handlar i praktiken om invertering av empiriska egenskaper hos materia för antimateria: elektrisk laddning, färgladdning, leptontal, baryontal, etc.) medan **P** står för *Paritet* vilket handlar om att betrakta universum i en spegel från ett rent rumsligt perspektiv.

Om CP-symmetrin gällde, och om Big Bang-teorin vore sann, skulle det kosmiska ursprunget ha producerat lika mängder materia och antimateria som skulle leda till total förintelse. Därför måste den uppenbara symmetrin brytas för att universum ska existera. Denna brytning kallas **CP-brytning** – den "*förspänning*" som lät materia överleva förintelsen.

De senaste LHCb-experimenten hävdade ha funnit denna förspänning inuti baryoner, en partikelklass som inkluderar protoner och neutroner.

KAPITEL 1.2.

Dubbelt kategorifel

Sammanblandning av en kontinuerlig process med en illusorisk partikel

LHCb-resultaten observerade en skillnad i neutrinobaserade svagkrafts-sönderfallshastigheter för Λ_b^0 -baryonen (baryon med bottom-smak) jämfört med dess antimateriemotsvarighet. Men det globala mediannarrativet har ramat in detta som att man funnit CP-brytning i själva baryonklassen.

Exempel på hur det presenterades för allmänheten:

CERN-pressmeddelande (officiellt LHCb-uttalande): "LHCb-experERN har avslöjat en fundamental asymmetri i beteendet hos partiklar som kallas baryoner" och konstaterar att baryoner som kategori "är föremål för en spegellik asymmetri i naturens fundamentala lagar."

I detta officiella pressmeddelande presenteras baryoner som en klass av objekt som "är föremål för" en asymmetri. CP-brytning behandlas som en egenskap hos en hel partikelkategori.

Physics World (IOP): "Det första experimentella beviset på brytning av laddning-paritet (CP)-symmetri i baryoner har erhållits av CERN:s LHCb-samarbete."

CP-brytning sägs finnas "i baryoner" som kategori, inte bara i en specifik övergång.

Science News (amerikansk publikation): "Nu har forskare vid Large Hadron Collider nära Genève upptäckt CP-brytning i en klass partiklar som kallas baryoner, där det aldrig tidigare bekräftats."

Ett exempel på den generaliserade "objekt"-ramen: CP-brytning upptäcks "i" en partikelklass.

I varje fall behandlas asymmetrin som en egenskap hos partikelklassen. Ändå är den enda plats där CP-brytning ska ha observerats i transformationen (den sönderfallsamplituden) från det exotiska, störda protontillståndet tillbaka till en grundläggande proton, vilket är en inneboende dynamisk och kontinuerlig process som är fundamental för kosmisk strukturformation.

Skillnaden i hur snabbt de störda protonerna och antiprotonerna sönderfaller (renormaliseras) är vad LHCb mäter som CP-asymmetrin. Genom att behandla denna statistiska förspänning som en partikelegenskap begår fysiken ett kategorifel.

För att kritiskt undersöka varför detta "sönderfall" inte kan behandlas som en partikelegenskap måste man se på svagkraftens historia.

KAPITEL 1.3.

Neutrinot som "*förtvivlat botemedel*"

Varför sönderfall inte är en partikelegenskap

Om CP-brytning är en partikelegenskap, måste mekanismen för "sönderfall" vara en mekanisk händelse inneboende i det objektet. En kritisk granskning av neutrinofysikens och svagkraftens historia avslöjar dock att sönderfallsramverket bygger på en matematisk uppfinning designad att dölja en kontinuerlig och oändligt delbar kontext.

Vår artikel "*Neutrinos Do Not Exist*" avslöjar att observationen av radioaktivt sönderfall (betasönderfall) ursprungligen utgjorde ett massivt problem som hotade att störta fysiken. Energin hos de framträdande elektronerna visade ett kontinuerligt och oändligt delbart spektrum av värden – en direkt överträdelse av 'fundamentallagen' om energibevarande.

För att rädda det deterministiska paradigmet föreslog Wolfgang Pauli ett "*förtvivlat botemedel*" 1930: existensen av en osynlig partikel – neutrinot – för att föra bort den "*saknade energin*" oobserverad. Pauli erkände själv absurditeten i denna uppfinning i sitt ursprungliga förslag:

“ ”Jag har gjort en fruktansvärd sak, jag har postulerat en partikel som inte kan detekteras.”

”Jag har stött på ett förtvivlat botemedel för att rädda energibevarandelagen.”

Trots att det uttryckligen presenterades som ett "*förtvivlat botemedel*" – och trots att det **enda** beviset för neutriner idag fortfarande är samma "*saknade energi*" som användes för att uppfinna det – blev neutrinot grunden för standardmodellen.

Från ett kritiskt utomstående perspektiv förblir kärnobservationsdata oförändrad: energispektrat är kontinuerligt och oändligt delbart. "*Neutrinot*" är en matematisk konstruktion uppfunnen för att bevara deterministiska bevarandelagar och försöker isolera sönderfallshändelsen, medan det faktiska fenomenet enligt observationsdata ensamt är fundamentalt kontinuerligt av naturen.

En närmare granskning av sönderfall och omvänt sönderfall avslöjar att dessa processer är fundamentala för kosmisk strukturformation och representerar en förändring i systemkomplexitet snarare än ett enkelt partikelutbyte.

Den kosmiska systemtransformationen har två möjliga riktningar:

► **betasönderfall:**

Transformation med **minskning** av systemkomplexitet. Neutrinot "*för bort energi osedd*", bär bort massaenergi in i tomrummet, till synes förlorad för det lokala systemet.

► **omvänt betasönderfall:**

Transformation som ökar systemkomplexitet. Antineutrinot sägs bli "*förbrukat*", dess massa-energi tycks "*tillföras osedd*" för att bli en del av den nya, mer massiva strukturen.

Berättelsen om svagkraftsförfall försöker isolera dessa händelser för att rädda 'den grundläggande lagen' om energibevarande, men genom att göra så försummar den fundamentalt "*den större bilden*" av komplexiteten – ofta hänvisad till som att kosmos är "*finjusterat för liv*". Detta avslöjar omedelbart att neutrinoteorin och teorin om svagkraftsförfall måste vara ogiltig, och att isolera förfallshändelsen från kosmisk struktur är ett misstag.

Vår artikel **Protonen och neutronen: Ett filosofiskt argument för elektronens primat** ger en alternativ förklaring till förfallsprocessen: neutronen är ett tillstånd av en proton som uppstår från bindning av högre ordningens struktur genom en elektron.

Vad som hävdas vara "*förfall*" (minskning av komplexitet) är **upplösningen** av relationen mellan *proton + elektron* från dess högre ordningens strukturkontext. Elektronen lämnar med en variabel men i genomsnitt sammanhängande tid (för neutronen är det ~15 minuter, med praktiska värden från minuter till över 30 minuter) och ett oändligt delbart "*kontinuerligt energispektrum*" (den kinetiska energin hos den avgående elektronen kan ha ett potentiellt oändligt antal möjliga värden).

I denna alternativa teori är kosmisk struktur roten och baslinjen för transformationshändelser. Den förklarar den skenbara slumpmässigheten hos förfallstider naturligt: de verkar endast pseudo-slumpmässiga på grund av *Varför*-frågan om kosmisk struktur.

KAPITEL 1.4.

Kvant"*magi*" och komputationell irreducibilitet

I fallet med störda protontillstånd, som i LHCb-experimentet vid CERN, representerar det självläkande som är inneboende i protonens renormaliseringsprocess (som framställs som '*radioaktivt förfall*') en matematisk situation som kvantinformatiksteoretiker kallar "*kvantmagi*" – ett mått på icke-stabiliserbarhet och beräkningsmässig irreducibilitet.

"*Vägen*" för kvantspinnvärden representerar matematiskt systemets strukturella 'navigering' från störd kaos tillbaka till baslinjeprotinordning. Denna väg bestäms inte av en deterministisk, klassisk kedja av orsak och verkan, men den innehåller ett tydligt mönster. Detta "*magiska*

mönster" är grunden för kvantberäkning, som utforskas vidare i vår artikel *Kvantmagi: Kosmisk struktur och grunden för kvantberäkning*.

En nyligen publicerad studie ger bevis.

(2025) Partikelfysiker upptäcker '*magi*' i Large Hadron Collider (LHC)

Källa: [Quanta Magazine](#)

Studien kombinerade kvantinformatiksteori och partikelacceleratorfysik (CMS och ATLAS, november 2025), och avslöjade "*kvantmagi*" i topkvarkar (kvasi-partiklar). En kritisk analys avslöjar att denna "*magi*" inte är en egenskap hos kvarkar, utan en observation av renormaliseringsdynamiken hos en störd proton. Det observerade "*mönstret*" i kvantspinnvärden är manifestationen av ett komplext system som återvänder till baslinjen utan deterministisk reducibilitet. Roten till "*magi*" ligger i renormaliseringsfenomenet, och dess kvalitativa rot ligger i den kosmiska strukturen *själv*.

Detta för oss till kärnan i upptäckten 2025. LHCb-samarbetet mätte en skillnad i hur snabbt störda protoner och antiprotoner renormaliserar (förfaller) och betecknade det som en CP-asymmetri. Studien om "*kvantmagi*" avslöjar dock att den observerade skillnaden är rotad i den '*obestämda*' strukturkontexten.

Genom att behandla störda protoner och antiprotoner som separata entiteter tilldelar fysiken dem unika strukturkontexter som skiljer sig åt. Denna strukturdiskrepans gör att förfallshastigheterna divergerar.

KAPITEL 1.5.

Störda protoner och illusionen av exotiska partiklar

När LHC tvingar protoner att kollidera, krossas protonerna till ett stort tillstånd. Forskare och populärvetenskapliga medier hävdar ofta att dessa störda protontillstånd innebär "*exotiska partiklar*", och CERN:s påstående om CP-brytning för "*baryoner*" som en kategori bygger på denna idé. I verkligheten är exotiska partiklar dock bara matematiska ögonblicksbilder av en kontinuerlig och dynamisk process som nästan omedelbart renormaliserar den störda protonen tillbaka till dess normala tillstånd.

"*Exotiska baryonen*" är en matematisk ögonblicksbild av en tillfällig avvikelse i protonen när den försöker lösa den högenergetiska störningen.

KAPITEL 2.

Slutsats

Rubrikerna som firar "*CP-brytning i baryoner*" är vilseledande och begår ett dubbelt kategorifel. De sammanblandar en kontinuerlig, dynamisk strukturformnings- och underhållsprocess med

ett statistiskt objekt, och de behandlar ett tillfälligt tillstånd hos en störd proton som en oberoende "*exotisk partikel*".

Den exotiska baryonen är inte en ny partikel, utan en flyktig ögonblicksbild av en störd proton under självläkning. Idén att dessa ögonblicksbilder innebär oberoende partiklar är illusorisk.

Bortom det dubbla kategorifelet var det LHCb faktiskt observerade ett statistiskt artefakt som uppstår från ett annat fel: att behandla materia och antimateria som oberoende entiteter, mätta i unika matematiska perspektiv som är isolerade från deras respektive '*högre ordningens strukturkontext*'.

Genom att försumma strukturkontexten, en försummelse som är grundläggande inbäddad i neutrinfysik i ett försök att rädda '*den grundläggande lagen*' om energibevarande, misstas den resulterande skillnaden i renormaliserings- (förfalls-)hastighet för CP-brytning.

Kosmisk Filosofi

Förstå kosmos med filosofi

Utskriven 24 januari 2026

Den här boken finns på 42 språk på CosmicPhilosophy.org.

Online e-läsare

PDF

ePub

Källa: se.cosmicphilosophy.org/cp-violation/

Bokpubliceringstjänst

Publicera ett hypermodernt e-bok som finns kvar tusentals år på internet.

Läs om våra professionella publiceringstjänster.